

taire Lønningslove, møde os med maaffee endnu større Stykke, den Indvending nemlig, at Lønningerne jo nu engang ere fastsatte i den Tanke, at et saadant Afdrag ikke skal finde Sted, og at det derfor vil være urimeligt og haardt bagefter at komme og gjøre Tanken om et saadant Afdrag gjældende. Hvad de militaire Lønningslove angaaer, som man har fremhævet temmelig stærkt, da maa jeg tilstaae, at jeg har noget mindre Betænkelse i den her omhandlede Henseende ligesoverfor de nævnte Love, end flere andre ærede Medlemmer synes at have. Det vil jo erindres, at det var ganske særegne Omstændigheder, som gjorde, at vi kom til at bevilge noget højere Lønninger for adskillige og det de vigtigste Classer af Officerer, end vi egentlig ansaae for rigtigt. Det vil erindres, at vi havde flere Forhandlinger om Sagen, der endelig gik i Høllensudvalg, og at den Omstændighed, navnlig ikke lidet svækkede vor Stilling i samme ligesoverfor Regjeringen og det andet Thing, at vi paa andre Punkter vare komne til at forhøje Statens Lønningsudgifter. Dette svækkede, som sagt, igjen vor Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om Officerernes Lønninger. Jeg troer derfor ogsaa nok, at det kan siges, at de fleste af Thingets Medlemmer gik fra Forhandlingerne om de militaire Lønningslove med den Højlse, at man var bleven drevet til at votere Lønningerne et lille Stykke højere, end man egentlig vilde. Det kan jo paa ingen Maade være Nogen Hjært at maatte berøve hvilken som helst Embedsmand Noget af, hvad han nu engang har faaet eller har Udsigt til at faae, men jeg troer dog nok, at det vil kunne forsvares, at man siger, at ved fremtidige Ansættelser skal der indtræde den ubetydelige Formindskelse i Lønningen, hvorom der her er Tale. Naar flere ærede Medlemmer have bemærket, at det var haardt for den, der avancerede, at miste Noget af det Tillæg i Løn, som han derved opnåede, saa maa jeg dertil svare, at jeg dog ikke troer, at denne Indvending har saa stort at betyde, naar man ser hen til, hvor ringe Afdraget i Virkeligheden er. Thi at en Mand, der skal have 100 Rd. i Tillæg, faaer 8 Rd. mindre, altsaa 92 Rd. istedetfor 100 Rd., troer jeg ikke kan

have nogen overmaade væsentlig Betydning for ham. Dette er altsaa Stillingen med Hensyn til Officererne. — De ærede Medlemmer ville see, at man altid kommer i en meget uanselig Situation ved at fremsætte et Forslag, der har en saa almindelig Betydning som det foreliggende, og derfor griber ind i saa mange forskjellige Forhold, griber ind i Pensionsloven, i ældre Lønningssatser, i nyere Lønningssatser osv. Der ere dem, som sige: Lad os opsætte denne Sags Behandling, indtil vi have voteret Forslagene til de enkelte Lønningslove. Andre sige: Lader os opsætte dem indtil vi have voteret Forslaget til Pensionsloven. Naar man ikke ynder Anvendelsen af et eller andet Middel, saa skyder man det saaledes fra sig fra det ene Sted til det andet, og Følgen bliver da den, at man aldrig faaer det. Den Mening, der har været den fremherskende i Udvalget, er den, at vi nu skal vedtage det foreliggende Forslag og saa, forinden vi endelig vedtage Forslagene til de enkelte Lønningslove, see til, hvorvidt Landstinget vilde slutte sig til os paa dette Punkt, idet det ikke kan negtes, at den Skæbne, som dette vort Forslag maatte faae i Landstinget, vilde udøve en vis Indflydelse paa os med Hensyn til Behandlingen af Forslagene til de forskjellige Lønningslove. — Naar et æret Medlem, der har anstillet en meget nøiagtig Underjøgelse med Hensyn til Fleertallets Forslag, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), sagde, at han ikke vilde kunne tiltræde dette Forslag, fordi han frygtede for, at vi derigjennem vilde komme til at give Mere ud i Tillæg til Lønninger, end vi kom til at spare paa Pensionerne, saa svarer jeg dertil, mine Herrer, at den Frygt nærer jeg ikke i mindste Maade. Jeg er fuldkommen overbevist om, at vi ville spare meget Mere paa den af Fleertallet foreslaaede Maade, end vi paa nogen Maade ellers ville komme til at spare paa de enkelte Lønninger. Jeg har mange Grunde til at troe dette. Jeg har tilladt mig, efter den Erfaring, som jeg har havt med Hensyn til Behandlingen af Forslag til Lønningslove, vidtløftig at udvilde de Vanskeligheder, hvormed det er forbundet at komme til fastsættelsen af nye og lavere Lønninger;